

РЕШЕНИЕ

№ 1758

гр. София, 14.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15
състав,** в публично заседание на 07.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **123** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК, във връзка с чл. 13, ал. 5 от Закона за социално подпомагане (З.).

В постъпила в АССГ на 28.12.2012 г. жалба /л. 23 от делото/ С. М. К. заявява недоволство от заповед № Т 640/ 16.10.2012г. издадена от директора на Дирекция Социално подпомагане Л., потвърдена с Решение № РД 01 635/ 10.12.2012 г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане С. – град, с която по молба вх. № Т 640/ 28.09.2012 г. е отказано отпускането на целева помощ за отопление по Наредба № РД 07 5/ 16.05.2008 г. на МТСП за отоплителен сезон 2012 г. – 2013 г. за периода от 01 ноември до 31 март.

В жалбата са въведени оплаквания за незаконосъобразност на акта, мотивирани с необективност на констатациите на органа, че К. е регистриран като търговец, че не се е намирал в жилището си и че доходът му надвишава определения. Подчертава, че живее сам, неженен е, има едно жилище, регистриран е като безработен. С трайно намалена неработоспособност съгласно решение на ТЕЛК 76 %. Искането до съда е за отмяна на заповедта.

Ответникът – директорът на Дирекция „Социално подпомагане” – Л., чрез процесуалния си представител юрк. И. аргументира подробно становището си за неоснователност на жалбата.

От фактическа страна се установява:

Началото на разглежданото производство е поставено на 28.09.2012 г., когато К. се обърнал към директора на ДСП Л. с искане да му бъде отпусната целева помощ за

отопление. В молбата-декларация отразил, че не съжителства с никого, липсват задължени да му дават издръжка лица, брутният му доход е 173 лв месечно, обитаваното жилище се състои от 1 стая, собственик е на автомобил марка Форд, модел Фиеста от 1994 г. Декларирал е, че обитаваното от него жилище е придобито по договор за дарение от родителите му, не притежава имоти, които биха могли да бъдат източник на доходи. Не е прехвърлял такива през последните 5 години, не е регистриран като ЕТ, не е собственик на капитал на търговско дружество. Приложено е решение № 2 по ф. дело № 61/ 1996 г. на СГС, фирмено отделение за прекратяване на дейността на [фирма] и заличаването му от ТР.

Изготвен е социален доклад, в който е предложено да бъде отказано отпускане на целева помощ за отопление, тъй като средномесечният доход на лицето е 181,75 лв и е по-голям от диференцирания минимален доход за отопление – 162,24 лв. Предложението е възприето от ответника, който издал Заповед № Т 640/ 16.10.2012 г., с която е отказано отпускането на еднократна целева помощ за отопление по Наредба № РД-07-5/ 16.05.2008г. Актът е оспорен своевременно пред директора на Регионална дирекция „Социално подпомагане” – С. град, който с Решение № РД 01 635/ 10.12.2012 г. отхвърля жалбата.

Оспорването е допустимо като постъпило в АССГ на 28.12.2012 г., 14 дни след като К. е узнал съдържанието на неблагоприятния за него контролен акт.

Други доказателства от значение за предмета на спора по делото не са ангажирани.

При установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Съгласно чл. 11 от З. социалните помощи са средства в пари и/или в натура, които допълват или заместват собствените доходи до основните жизнени потребности или задоволяват инцидентно възникнали потребности на подпомаганите лица и семейства. Социални помощи се получават от лицата, след като са изчерпани всички възможности за самоиздръжка и помощ от задължените по закон да ги издържат лица. Условието и редът за предоставянето на целевите помощи за отопление по силата на законовата делегация на чл. 12, ал. 4 от З. са дадени в едноименната Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 г.

Компетентен да се произнесе по направено искане за такава помощ съгласно чл. 4, ал. 4 от Наредбата е директорът на дирекция "Социално подпомагане". Лицата и семействата подават молба - декларация по образец в дирекции "Социално подпомагане" по постоянен адрес. В срок до 20 дни от подаване на молбата социален работник извършва социална анкета и изготвя социален доклад по чл. 27, ал. 1 от ППЗСП, съдържащ мотивирано предложение за отпускане или отказ на целева помощ. С чл. 27 от ППЗСП са регламентирани условията и редът за извършване на социална анкета по подадена молба-декларация и изготвяне на социален доклад, при която се вземат предвид всички констатирани обстоятелства от социален, семеен, битов и здравен характер, отнасящи се до възможността за самоиздръжка и/или помощ от други задължени по закон лица да осигуряват издръжка. Въз основа на резултатите от социалната анкета в социалния доклад се прави предложение за отпускане или отказ на помощта, за нейния вид и размер. Така предвидената процедура е спазена при издаване на разглежданата заповед на директора на Дирекция „Социално подпомагане” – Л..

Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредбата, право на целева помощ за отопление имат лицата и семействата, чийто средномесечен доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на молбата-декларация е по-нисък или равен от диференциран минимален

доход за отопление и отговарят на условията по чл. 10 и 11 от ППЗСП. На основание чл. 2, ал. 2 от Наредбата, при определяне правото на целеви помощи за отопление размерът на пенсиите, определен след 1.VII.2008г., се намалява с коефициент 1,104. Според изисканото от съда удостоверение ДП 1662/ 20.02.2013 г. на ТП [населено място] при НОИ С. К., за периода март – август 2012 г. е получавал пенсия в месечен размер 200,65 лв. Посоченият размер, намален с коефициент 1,104 дава резултат 179,78 лв /според разпечатката на л. 15 от делото 181,75 лв/.

Основа за определяне на диференцирания минимален доход за отопление е гарантираният минимален доход (ГМД), чийто месечен размер се определя с акт на Министерския съвет. Същият с ПМС № 6 от 15.01.2009г. е определен на 65 лв., считано от 01.01.2009 г. В чл. 2, ал.4, т.2 от наредбата за лице с трайно намалена работоспособност 50 на сто или над 50 на сто, живеещо само, ДМДО се определя като 249,6 на сто от ГМД. Съгласно чл. 2, ал. 4, т. 15 от Наредба № РД 07-5/16.05.2008 г. за лице с трайно намалена работоспособност 70 на сто или над 70 на сто диференцираният минимален доход за отопление е 223,2 на сто от ГМД. Заповедта е съобразена с текста на чл. 2, ал. 5 от Наредбата, като при наличието на повече от едно основание за определяне на процент е приложен процентът с по-висок размер – 65 лв, умножено по 249,6 дава посочения размер на диференцирания минимален доход за отопление в размер на 162,24 лв. Следователно не е изпълнено условието по чл. 2, ал. 1 от поздзаконовия нормативен акт средномесечният доход на К. за предходните 6 месеца преди месеца, в който е подадена молбата ддекларация да не надвишана диференцирания минимален доход за отопление, който е 162,24 лв съобразно чл. 2, ал. 2, т. 4 от наредбата.

При горния анализ съдът приема, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, при спазване на изискванията на форма и на процесуалните правила, в съответствие с материалния закон и на неговата цел.

При този изход на спора разноски се следват само на ответника, но съдът не е властен да присъди такива при липса на заявено преди приключване на устните състезания искане.

Ръководен от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. М. К. срещу заповед № Т 640/ 16.10.2012г., издадена от директора на Дирекция Социално подпомагане Л., потвърдена с Решение № РД 01 635/ 10.12.2012 г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане С. – град.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: